

Omgevingscollege

Dossiernummer	19797
Vergaderdatum	23 april 2025
Agendapunt	1
Titel	Geven van advies aan de Vlaamse Overheid – Departement Omgeving over de omgevingsvergunningsaanvraag ingediend door BV GRO P0130, Amelia Earhartlaan 2 bus 201, 9051 Gent, tot het oprichten van een windturbine, plaatsen van een middenspanningscabine, aanleggen van verharding, inbuizen van een gracht, wijzigen van reliëf, rooien van een boom en het plaatsen van een logo en exploiteren IIOA gelegen Rijselsestraat, 8210 Zedelgem - OMV_2024146840 - Inrichtingsnummer: 20241128-0022

Geagendeerd	Vergaderdatum
Omgevingscollege	23 april 2025

Besluit

Geven van advies aan de Vlaamse Overheid – Departement Omgeving over de omgevingsvergunningsaanvraag ingediend door BV GRO P0130, Amelia Earhartlaan 2 bus 201, 9051 Gent, tot het oprichten van een windturbine, plaatsen van een middenspanningscabine, aanleggen van verharding, inbuizen van een gracht, wijzigen van reliëf, rooien van een boom en het plaatsen van een logo en exploiteren IIOA gelegen Rijselsestraat, 8210 Zedelgem - Afdeling 2 Loppem - sectie C nrs. 0521a, nr. 0553c, 0531e - OMV_2024146840 - Inrichtingsnummer: 20241128-0022

1. Stedenbouwkundige basisgegevens:

De aanvraag is volgens het gewestplan Brugge-Oostkust (koninklijk besluit van 7 april 1977) gelegen in agrarisch gebied. Op 15 m van landschappelijk waardevol agrarisch gebied, op 305 m van woongebied, op 950 m van woonuitbreidingsgebied, op 955 m van parkgebied en op meer dan 1000 m van andere gebieden. In de projectzone gelden de stedenbouwkundige voorschriften van artikel 11.4.1 van het koninklijk besluit van 28 december 1972 over de inrichting en toepassing van de ontwerp-gewestplannen en de gewestplannen. Deze voorschriften luiden als volgt:

De agrarische gebieden zijn bestemd voor de landbouw in de ruime zin. Behoudens bijzondere bepalingen mogen de agrarische gebieden enkel bevatten de voor het bedrijf noodzakelijke gebouwen, de woning van de exploitanten, benevens verblijfsgelegenheid voor zover deze een integrerend deel van een leefbaar bedrijf uitmaakt, en eveneens para-agrarische bedrijven. Gebouwen bestemd voor niet aan de grond gebonden agrarische bedrijven met industrieel karakter of voor intensieve veeteelt, mogen slechts opgericht worden op ten minste 300 m van een woongebied of op ten minste 100 m van een woonuitbreidingsgebied, tenzij het een woongebied met landelijke karakter betreft. De afstand van 300 en 100 m geldt evenwel niet in geval van uitbreiding van bestaande bedrijven. De overschakeling naar bosgebied is toegestaan overeenkomstig de bepalingen van artikel 35 bis van het Veldwetboek, betreffende de afbakening van de landbouw- en bosgebieden.

De aanvraag is volgens het gewestplan 'Infrastructuur + Ryckvelde' (koninklijk besluit van 19 september 1996) gelegen in agrarisch gebied en een zone voor bestaande autowegen.

De windturbine valt binnen het PRUP 'Solitaire vakantiewoningen: Brugge-Oostende'.

De aanvraag is niet gelegen in een BPA.

De aanvraag is niet gelegen in een goedgekeurde en niet-ervallen verkaveling.

De aanvraag valt onder het toepassingsgebied van de provinciale stedenbouwkundige verordening inzake het overwelen van baangrachten van 24 april 2008.

2. Historiek:

Er zijn geen relevante voorgaande vergunningen gekend voor het betrokken goed.

3. Beschrijving van de omgeving en de aanvraag:

a) Beschrijving van de plaats en stedenbouwkundige handelingen:

De aanvraag is gelegen aan de Kuipenstraat en de Rijselsestraat. De omgeving wordt gekenmerkt door akker- en weilanden en occasionele lage bebouwing in de vorm van landbouwgebouwen en woonhuizen.

De aanvraag betreft:

- Oprichten van 1 windturbine – WT01 – met een maximaal vermogen van 7,5MW en een minimaal vermogen 4,2 MW.
- Plaatsen van 1 middenspanningscabine – MS01.
- Aanleggen van bijhorend kabeltracé naar de middenspanningscabine in open sleuf.
- Aanleggen van een werkvlak bij WT01 – WV01 –, waarvan een deel tijdelijk.
- Aanleggen van een permanente toegangsweg bij WT01, waarvan een deel tijdelijk voor de wiektransporten.
- Aanleggen van een permanente inbuizing – INB01 – van een bestaande infiltratiegracht bij WT01.
- Het wijzigen van het reliëf – REL01 – bij de permanente inbuizing bij WT01.
- Aanleggen van 3 tijdelijke inbuizingen INB02/03/04 van bestaande infiltratiegrachten bij WT01.
- Plaatsen van een logo – L01 – op de gondel van de windturbine.
- Rooien van bomen – ROOI01.

De aanvraag betreft het oprichten van 1 windturbine (WT01) met een maximaal elektrisch vermogen van 7500 kW en een minimaal elektrisch vermogen van 4200 kW. De geproduceerde elektriciteit zal geïnjecteerd op het openbaar net via een bijkomende middenspanningscabine.

De afmetingen van de windturbine zijn niet gekend. In de verantwoordingsnota is slechts sprake van een “maximale tiphoogte”.

Ook in de lokalisatienota leest men: “De max. tiphoogte van deze windturbine bedraagt 238 m, de max. rotordiameter 175 m, het maximale vermogen 7,5 MW en het minimale vermogen 4,2 MW.”(lokalisatienota p. 15). Ook elders in het dossier is er sprake van maximale afmetingen en minimale en maximale vermogens (addendum C1, addendum C6, ...).

De windturbine heeft een holle buismast en is in staal, beton of een combinatie van beide. De kleur van de windturbine is lichtgrijs.

De middenspanningscabine (MS01) heeft een oppervlakte van 30 m² en een kroonlijsthoogte van 3 m. De cabine wordt afgewerkt met een plat dak en de gevelafwerking is groene crepi. Rond de cabine wordt een waterdoorlatend grindpad voorzien.

Het bijhorende kabeltracé (K01) wordt uitgevoerd in open sleuf en heeft een lengte van 139 m.

Het permanente werkvlak (WV01) is 25 m breed en 25 m lang en wordt aangelegd in waterdoorlatende steenslagverharding.

De permanente toegangsweg (TW01) heeft een oppervlakte van 284 m² en wordt voorzien in waterdoorlatende steenslagverharding.

Ten noorden wordt een permanente inbuizing (INB01) voorzien met een lengte van 10 m voor de aanleg van toegangsweg WT01.

Het tijdelijke werkvlak (WV02) heeft een oppervlakte van 3337 m² en wordt voorzien in waterdoorlatende steenslagverharding.

De tijdelijke toegangsweg (TW02) heeft een oppervlakte van 1963 m² en wordt voorzien in waterdoorlatende steenslagverharding.

Voor de tijdelijke toegangsweg worden er 3 tijdelijke inbuizingen voorzien met een lengte van respectievelijk 7 m (INB02), 22 m (INB03) en 16 m (INB04).

Op de gondel wordt het logo van de exploitant (L01) geplaatst.

Er zijn in totaal 8 te rooien bomen (R01, R02 en R03).

b) Beschrijving van de aangevraagde ingedeelde inrichtingen of activiteiten:

De aangevraagde rubrieken omvatten:

Rubriek	Klasse	Hoeveelheid	Product
12.2.2°	2	8600 kVA	Transformatoren (gebruik van) met een individueel nominaal vermogen van meer dan 1.000 kVA.
20.1.6.1°c)	1	7500 kW	Industriële inrichtingen: Energie-industrie: Inrichtingen voor het opwekken van elektriciteit door middel van windenergie met een elektrisch vermogen van meer dan 1.500 kW

4. Openbaar onderzoek/raadpleging aanpalende eigenaar:

De aanvraag werd onderworpen aan een openbaar onderzoek. Het openbaar onderzoek vond plaats van 13 maart 2025 tot en met 11 april 2025. Naar aanleiding van het openbaar onderzoek werden er 882 bezwaarschriften ontvangen.

5. Inhoudelijke beoordeling gemeentelijke omgevingsambtenaren:

Het college van burgemeester en schepenen neemt kennis van het verslag van de gemeentelijke omgevingsambtenaren van 22/04/2025.

a) Planologische toets:

De aanvraag is niet conform de geldende stedenbouwkundige voorschriften van het gewestplan. Windturbines voldoen immers niet aan de bestemmingsvoorschriften van agrarisch gebied. Er wordt evenwel toepassing gevraagd van artikel 4.4.9 van de VCRO. Dit artikel bevat een afwijkingsbepaling op basis waarvan er voor de realisatie van windturbines onder bepaalde voorwaarden kan worden afgeweken van de geldende voorschriften van het gewestplan. De bepaling luidt:
 § 1. Het vergunningverlenende bestuursorgaan mag bij het verlenen van een omgevingsvergunning voor stedenbouwkundige handelingen voor windturbines en windturbineparken, alsook voor andere installaties voor de productie van energie of energierecuperatie in een gebied dat sorteert onder de voorschriften van een gewestplan, afwijken van de bestemmingsvoorschriften, indien het aangevraagde kan worden vergund op grond van de voor de vergelijkbare categorie of subcategorie van gebiedsaanduiding bepaalde standaardtypebepalingen, vermeld in de bijlage bij het besluit van de Vlaamse Regering van 11 april 2008 tot vaststelling van nadere regels met betrekking tot de vorm en de inhoud van de ruimtelijke uitvoeringsplannen, zoals de tekst ervan is vastgesteld bij het besluit van 11 april 2008. Het eerste lid laat geen afwijkingen toe op de voorschriften van het gewestplan die betrekking hebben op de inrichting en het beheer van het gebied.

§ 2. Voor de toepassing van § 1, eerste lid, geldt dat een bestemmingsvoorschrift van een gewestplan alleszins vergelijkbaar is met een categorie of subcategorie van gebiedsaanduiding, indien deze concordantie vermeld wordt in de tabel, opgenomen in artikel 7.4.13, eerste lid, of in de concordantielijst, bepaald krachtens voornoemd artikel 7.4.13, tweede lid.

De Vlaamse Regering kan die concordanties verfijnen en bepalen voor welke bestemmingsvoorschriften van de gewestplannen geen vergelijkbare categorie of subcategorie van gebiedsaanduiding bestaat.

De bijlage bij het Besluit van de Vlaamse Regering van 11 april 2008 tot vaststelling van nadere regeling met betrekking tot de vorm en de inhoud van de ruimtelijke uitvoeringsplannen vermeldt bij de standaard typebepaling:

Voor zover ze door hun beperkte impact de realisatie van de algemene bestemming niet in het gedrang brengen, zijn de volgende werken, handelingen en wijzigingen eveneens toegelaten:

[..]

- het aanbrengen van windturbines en windturbineparken, alsook andere installaties voor de productie van (hernieuwbare) energie of energierecuperatie. De mogelijke effecten van de inplanting ten aanzien van efficiënt bodemgebruik, eventuele verstoring van de uitbating (smogelijkheden) en landschappelijke kwaliteiten dienen in een lokalisatienota te worden beschreven en geëvalueerd.

Hieruit blijkt dat de effecten ten aanzien van de landschappelijke kwaliteiten in de lokalisatienota dienen te worden beschreven en geëvalueerd. De aanvrager heeft de effecten ten aanzien van de landschappelijke kwaliteiten echter niet zorgvuldig geëvalueerd. Het blijkt ook dat de impact op het landschap van deze windturbine volstrekt onaanvaardbaar is.

Op heden wordt de omgeving van de inplantingslocatie gekenmerkt door open ruimte met beperkte bebouwing. De windturbine zal dus heel zichtbaar zijn. De inplanting van de windturbine met een enorme omvang in een quasi-onaangeroerd landschap heeft ingrijpende effecten op het landschap. Een dergelijke constructie – zeker wanneer het een turbine van het grotere type betreft – contrasteert abrupt met het landschap.

De aanvrager stelt dat de windturbine kan worden gekoppeld aan reeds aanwezig verticale elementen zoals verlichtingspalen, bomen of bewoning. Deze elementen zijn echter niet van die aard dat een windturbine van 238 m hier aansluiting bij kan vinden. Er kan ook geen sprake zijn van bundeling met de A17 aangezien de vormgeving van een (horizontale) autosnelweg anders is dan een (verticale) windturbine. Het is overigens ook zeker niet zo dat de windturbine de lijninfrastructuur (A17) verder zal accentueren. Het hoogteverschil is immers dermate dat er eerder een aandachtspunt wordt gecreëerd in plaats van een opgaan in de lijninfrastructuur, te meer omdat de constructie ronddraaiende wieken zal hebben.

Er is sprake van een open landschap rondom de windturbine. Dat leidt ertoe dat er een bijzondere verantwoording nodig is om een windturbine met een maximale tiphoogte van 238m in te plannen. Het agrarisch gebied waarin de windturbine zou komen te liggen, bevat geen enkel ander landschapselement dat vergelijkbaar is qua hoogte. Het agrarische gebied van de onmiddellijke omgeving wordt gekenmerkt door akker- en weilanden en occasionele lage bebouwing in de vorm van landbouwgebouwen en woonhuizen. De inplanting van een windturbine met een maximale tiphoogte van 238 m past dan ook niet in het landschap.

De aanvrager gaat eigenlijk geheel voorbij aan het feit dat het landschap op heden quasi-onaangeroerd is en een open karakter heeft. De overkant van de A17 is trouwens landschappelijk waardevol agrarisch gebied. Duidelijk zijn er dus wel degelijk ingrijpende en onaanvaardbare effecten te verwachten op het landschap.

Daarnaast minimaliseert de aanvrager de impact op de landschapskwaliteiten onterecht onder verwijzing naar de naastgelegen autosnelweg en de bestaande windturbines aan het klaverblad. De vormgeving van een (horizontale) autosnelweg is immers totaal anders dan een verticale windturbine. De bestaande windturbines aan het klaverblad bevinden zich op minstens 1,3 km van de inplantingslocatie en zijn trouwens van een ander formaat. Dit getuigt niet van een zorgvuldige beschrijving en evaluatie van de effecten ten aanzien van de landschapskwaliteiten.

De aanvrager verwijst in de lokalisatienota naar de visualisaties. Er moet evenwel worden vastgesteld dat de visualisaties niet representatief zijn. Bij fotostandpunt 7 staat de maïs (bewust?) heel hoog, wat niet gedurende het ganse jaar zo zal zijn. Bij fotostandpunt 9 is de lucht bewolkt. De windturbine zal meer opvallen bij blauwe lucht. Fotostandpunt 10A is (bewust?) van achter een boom genomen. Wanneer men 1 m naar rechts opschuift, wordt de windturbine volledig zichtbaar. Trouwens, er is slechts één beeld vanuit de wijk De Toekomst. Zo is er geen beeld vanuit bijvoorbeeld de Klaprozenlaan. Het aantal fotostandpunten vanuit de woonkern van Loppem is te beperkt. De oostzijde van de woonkern werd helemaal niet in beeld gebracht. Kortom, vanuit sommige locaties zijn er gewoonweg geen visualisaties. Zo zijn er bijvoorbeeld ook geen fotostandpunten in het zuidoosten en in het westen van de inplantingslocatie. Een dergelijk selectief gebruik van visualisaties tast de objectiviteit van de lokalisatienota aan.

In de bezwaarschriften (waaronder het collectief bezwaarschrift met 772 bezwaarindieners) wordt overigens aangetoond dat de aanvrager in sommige gevallen net wel en andere gevallen net geen gebruik maakt van een groothoeklens om de situatie zo rooskleurig mogelijk voor te stellen. Ook dit doet natuurlijk vragen rijzen over de objectiviteit van de beoordeling van de impact op de landschappelijke kwaliteiten.

Een objectieve lokalisatienota die de impact op de landschappelijke kwaliteiten behoorlijk in kaart brengt, is dit dus niet. Om die reden alleen al kan de afwijking niet worden toegestaan.

In de omgeving zijn bovendien zeer veel erfgoedelementen gelegen. Concreet gaat het om volgende elementen:

- Gelegen op 0 m van Vastgesteld bouwkundig erfgoed: Hoeve Hof Schominkel
- Gelegen op 220 m van Vastgesteld bouwkundig erfgoed: Molenaarshuis Oud Molenhof
- Gelegen op 245 m van Vastgesteld bouwkundig erfgoed: Herberg en hoeve De Lange Hage
- Gelegen op 270 m van Vastgesteld bouwkundig erfgoed: Hoeve Hof Te Wyssant
- Gelegen op 725m van Vastgesteld bouwkundig erfgoed: Hof De Rode Poort
- Gelegen op 740 m van Vastgesteld bouwkundig erfgoed: Hoeve
- Gelegen op 820 m van Vastgesteld bouwkundig erfgoed: Hof ter Pierlapont
- Gelegen op 925 m van Beschermd stads- of dorpsgezicht: Hoeve Het Klokhof met omgeving
- Gelegen op 965 m van Beschermd cultuurhistorisch landschap: Kasteeldomein van LoppemGelegen op 975 m van Vastgesteld bouwkundig erfgoed: Hoeve & herberg De Swarten Hoop

De windturbine zal daarbij de volgende impact hebben:

- De windturbine staat gewoon tegen de Hoeve Hof Schominkel geplakt en brengt deze totaal in de verdrukking.
- De windturbine is duidelijk zichtbaar vanuit het landschap van het Kasteel van Loppem en het Hof van Breda.
- De windturbine is duidelijk aanwezig in het visuele landschap van het landschappelijk geheel Kasteel Nieuwburg en De Breidels.
- De wieken en de mast zijn vanaf de hoeve van het beschermd monument Hoeve en herberg De Swarten Hoop zichtbaar.
- Vanuit het beschermde erfgoed in de dorpskern van Loppem (waaronder het beschermd stads- en dorpsgezicht Dorpskom Loppem, en de beschermde monumenten Hoeve Hof van Steelant, Spiegelvijver ijskelder en grottencomplex in kasteeldomein ter Mote, Pastorie Sint- Martinusparochie, Parochiekerk Sint- Martinus) is de windturbine eveneens zichtbaar.
- De windturbine is aanwezig in het landschapsbeeld voor de Hoeve behorend tot het kasteel Nieuwburg.
- De windturbine is zichtbaar zijn vanuit de tuin van het Molenaarshuis Oud Molenhof.
- Ook in het zicht voor de Herberg en hoeve De Lange Hage is de windturbine zichtbaar.

De stelling van de aanvrager dat er geen grote impact zal zijn op de omgeving klopt ook om deze reden niet.

Ook met betrekking tot het onroerend erfgoed tracht de aanvrager de impact als beperkt af te doen onder verwijzing naar bebouwing, begroeiing, de autosnelweg en de bestaande windturbines aan het klaverblad. Een horizontaal element zoals perceelsrandbegroeiing of bebouwing kan in die zin geen buffer vormen ten aanzien van een verticaal element dat 238 m verticaal uitsteekt en zelfs niet heel ver verwijderd is van de erfgoedwaarden. Bovendien is het evident niet zo dat elk van de (tallose) erfgoedelementen zou afgeschermd zijn met begroeiing en/of bebouwing.

Ook hier moet opnieuw vastgesteld worden dat de impact onvoldoende in beeld werd gebracht door de aanvrager. De impact op het beschermd landschap van het Kasteeldomein van Loppem, het beschermd

monument Hoeve Evershof, het beschermd monument Hoeve Het Klokhof (onderdeel van het beschermd dorpsgezicht Hoeve het Klokhof en omgeving) en de beschermde monumenten Duitse bunker munitiedepot en Duitse bunker pionierpark werd niet in beeld gebracht. Hoewel er zich ten noorden van fotostandpunt 6 heel wat beschermd erfgoed bevindt, situeert er zich daar geen enkel fotostandpunt. Ten westen van de inplantingslocatie situeert er zich ook geen enkel fotostandpunt. Ook de impact op het vlakbijgelegen bouwkundig erfgoed Hoeve Hof Schominkel werd niet in beeld gebracht. Dit bouwkundig erfgoed bevindt zich nochtans pal naast de inplantingslocatie. De lokalisatienota verwijst hiervoor naar fotostandpunt 5. Dit fotostandpunt brengt echter niet Hoeve Hof Schominkel in beeld, maar “bevindt zich het meest dichtbij deze hoeve”. Het zicht vanuit het westen op deze hoeve zal onbetwist geïmpacteerd worden door een constructie van dergelijke hoogte.

Uit het voorgaande volgt dat men in de lokalisatienota de effecten ten aanzien van de landschapskwaliteiten (inclusief onroerend erfgoed) onterecht tracht te minimaliseren. De effecten ten aanzien van de landschappelijke kwaliteiten zijn niet correct beoordeeld en geëvalueerd.

Een inplanting van een windturbine van dit formaat is in dit landschap dan ook niet aanvaardbaar.

Er is een legaliteitsbelemmering.

b) Wegenis:

Het goed is niet getroffen door een rooilijn.

c) Overwelving baangrachten (provinciale stedenbouwkundige verordening):

De aanvraag voldoet niet aan de provinciale stedenbouwkundige verordening inzake het overwelven van baangrachten van 24 april 2008.

Volgens artikel 5, b) van die provinciale stedenbouwkundige verordening mag de lengte van een overwelving of inbuizing maximaal 5 m bedragen. De vergunningverlenende overheid kan een afwijking op de maximale lengte toestaan, maar de aanvrager dient de noodzakelijkheid van de afwijking van de maximale lengte uitdrukkelijk te motiveren.

De aanvraag voorziet in een permanente inbuizing over een lengte van 10 meter (INB01), een tijdelijke inbuizing over een lengte van 7 m (INB02), een tijdelijke inbuizing over een lengte van 22 m (INB03) en een tijdelijke inbuizing over een lengte van 16 m (INB04). Deze inbuizingen hebben allen een lengte van meer dan 5 m.

Echter wordt nergens in het aanvraagdossier gemotiveerd waarom die inbuizingen meer dan 5 m moeten zijn. Daarenboven vermeldt de aanvrager zelf dat er tijdens de exploitatiefase voor het onderhoud voornamelijk kleinere bestelwagens op de site moeten, toch wordt een permanente inbuizing van 10 m voorzien (wat zelfs meer dan 7,50 m is).

d) MER-screening:

Het project, dat het voorwerp uitmaakt van deze aanvraag tot vergunning, valt volgens artikel 4.3.2 §2bis en §3bis van het decreet m.b.t. de algemene beginselen over milieubeleid van 5 april 1995, en bijlage III van het MER-besluit van 10 december 2004, en hun latere wijzigingen, onder bijlage III van voornoemd besluit.

De aanvraag tot vergunning omvat een MER-screeningsnota. Volgens deze screeningsnota zijn er geen aanzienlijke milieueffecten te verwachten.

Uit het aanvraagdossier blijkt daarentegen wel dat er aanzienlijke milieueffecten verwacht kunnen worden. Inzake mobiliteit staat te lezen dat de werken 12 maanden zouden duren (!), waarbij het zelfs noodzakelijk zou zijn om op bepaalde ogenblikken de A17 volledig af te sluiten. Dit brengt aanzienlijke effecten inzake mobiliteit met zich mee, maar dit wordt eigenlijk niet echt verder geanalyseerd in het dossier (zie ook infra in huidig advies).

Daarnaast zijn er ook aanzienlijke effecten met betrekking tot geluid te verwachten, minstens kan een project-MER nieuwe of bijkomende gegevens hierover bevatten. De geluidstudie indiceert dat er aan de sectorale milieuvorwaarden inzake geluid voor de dag- en voor de avond/nachtperiode nipt zal kunnen worden voldaan. Voor de avond/nachtperiode is hiertoe evenwel een gereduceerd geluidsvermogen van

102,5 dB(A) vereist. Er zijn veel kritische receptoren.

Daarenboven is er nu al heel wat kunst- en vliegwerk nodig om de sectorale normen nog te halen. De situaties is echter mogelijks nog erger.. Aangezien er geen concrete windturbine wordt aangevraagd, is het windturbinetype immers nog niet gekend. De geluidsstudie is gebaseerd op een standaardspectrum. Dit spectrum vormt een gemiddelde op basis van meetrapporten van verschillende windturbines. Als het uiteindelijk gekozen windturbinetype boven het gehanteerde gemiddelde ligt, betekent dit dat deze sectorale milieuvorwaarden uiteindelijk toch niet gehaald worden of dat er nog verregaandere ingrepen nodig zijn. De vraag is dan hoeveel positieve milieueffecten (groene energie) er dan nog over blijven in verhouding tot de vele negatieve milieueffecten inzake hinder. Een project-MER, samen met een duidelijkere aanvraag, zou hier meer informatie over kunnen bieden.

Inzake slagschaduw blijkt dat voor bijna de helft van alle geanalyseerde woonobjecten er zeer duidelijke overschrijdingen van de sectorale milieuvorwaarden worden vastgesteld. Bij ruim de helft daarvan worden zowel de dag- als de jaarnorm overschreden. Opvallend vaak gaat het daarbij zelfs om zeer grote overschrijdingen, tot wel 30 uur op jaarbasis in plaats van het maximum van 8 uur en tot wel 1,5 uur op dagbasis in plaats van het maximum van 30 minuten. Dat is opnieuw een zeer ernstige impact, die hier opnieuw nogal snel van tafel wordt geveegd, zonder een duidelijk zicht op de verhouding tussen de positieve en de negatieve milieueffecten van al de ingrepen die nodig zullen zijn.

Ook met betrekking tot de bodem zijn er aanzienlijke milieueffecten te verwachten, minstens kan een project-MER bijkomende gegevens hierover bevatten. Er wordt in agrarisch gebied gewerkt. De werffase zal aanzienlijk zijn, waarbij men onder meer spreekt van het tijdelijk stallen van 3 grote wieden.

De raadpleging van het OVAM Geoloket leert overigens dat er in de onmiddellijke omgeving diverse sites gelegen zijn met een vaststelling van een schadegeval, een oriënterend bodemonderzoek en een evaluatierapport schadegeval. Dit impliceert mogelijks een risico op migratie van bepaalde verontreinigingen door eventuele bemalingen. De bemaling wordt echter geheel niet behandeld in het aanvraagdossier.

Verder zijn er aanzienlijke milieueffecten met betrekking tot landschap en cultureel erfgoed te verwachten, zoals hoger mocht blijken. Op heden wordt de omgeving van de inplantingslocatie gekenmerkt door open ruimte met beperkte bebouwing. De windturbine zal dus heel zichtbaar zijn. De inplanting van de windturbine met een enorme omvang in een quasi-onaangeroerd landschap heeft ingrijpende effecten op het landschap. Zoals hoger al mocht blijken, worden deze onmiskenbare effecten door de aanvrager bestendig geminimaliseerd en ook stiefmoederlijk behandeld. Een grondiger onderzoek dringt zich op. Uit het openbaar onderzoek blijkt bovendien dat er zich op (of beter gezegd onder) de bouwplaats grafvelden zouden bevinden. Doordat de aanvrager geen archeologienota heeft opgemaakt, is de impact van de aanvraag hierop evenmin in kaart gebracht.

In de bezwaren wordt overigens gewezen op zeer concrete elementen inzake de aanwezigheid van vleermuizen in de onmiddellijke omgeving, die vragen doen rijzen over de betrouwbaarheid van het uitgevoerde vleermuizenonderzoek. Ook worden in de bezwaren zeer gedetailleerde lijsten en concrete gegevens opgenomen inzake vogels die in de onmiddellijke omgeving zouden zijn waargenomen. Het aanvraagdossier laat niet toe dit na te gaan. Wat de vogels betreft spreekt men bijvoorbeeld over "opgevraagde waarnemingen" waaruit zou moeten blijken dat er geen probleem is, maar het is niet duidelijk welke waarnemingen dat zijn (lokalisatienota p. 125).

In een kwalitatief project-MER zou het een en ander toch deugdelijker (en meer onderbouwd) in kaart kunnen gebracht worden, wat ook aanleiding zou kunnen geven tot een duidelijker (en objectiever) beeld over de impact van bovenvermelde elementen. Zo kunnen deze milieueffecten dan een volwaardige plaats krijgen in de besluitvorming.

Tot slot is het niet onbelangrijk om te vermelden dat onze gemeente verneemt dat er opnieuw 2 windturbines voor Elicio zijn aangevraagd (de aanvraag hiervoor werd eerder ingetrokken – OMV 2024090795). Bijgevolg is er dus wel sprake van een ontwikkelingsscenario. Een project-MER zou meer duidelijkheid kunnen brengen over de cumulatieve effecten hiermee.

Wanneer blijkt dat het project aanzienlijke gevolgen kan hebben voor het milieu of een project-MER redelijkerwijs nieuwe of bijkomende gegevens over aanzienlijke milieueffecten kan bevatten, moet een project-MER opgemaakt worden (artikel 4.3.3, § 2, 1° van het DABM). Een MER-screeningsnota volstaat dan niet. Uit het bovenstaande blijkt dat dit het geval is.

e) Natuurtoets:

Hierboven mocht overigens ook al blijken dat de aanwezigheid van vogels en vleermuizen in de omgeving zeer waarschijnlijk onderschat wordt. Dit is een evident aandachtspunt. Doordat de aanvrager dit niet volledig in kaart heeft gebracht, is het ook niet mogelijk om na te gaan in welke mate er wel of niet vermijdbare schade ontstaat of, omgekeerd, hoe die schade zou kunnen worden vermeden (vb. stilstand op bepaalde tijdstippen).

Ook om deze redenen komt de aanvraag niet voor vergunning in aanmerking.

f) Mobiliteit:

De aanvraag heeft potentieel een negatieve invloed op de bestaande verkeerssituatie. Daarnaast valt toch op dat in de aanvraag de effecten nogal geminimaliseerd worden. De werken zouden 12 maanden duren (!), waarbij het zelfs noodzakelijk zou zijn om op bepaalde ogenblikken de A17 volledig af te sluiten. De impact van de uitzonderlijke transporten op het lokaal wegennet worden niet besproken: uit het dossier (addendum E1) blijkt alleen dat de uitzonderlijke transporten zullen aankomen via de A17. Daarna zullen deze doorrijden op ons grondgebied. Er wordt echter niet verduidelijkt hoe dat allemaal zal gebeuren. In de verantwoordingsnota (p. 13) lezen wij dan dat er onder meer gebruik gemaakt zou worden van de Rijselsestraat. Dit is met onze gemeente alvast niet doorgesproken, enkel met het Agentschap Wegen en Verkeer (zie eveneens p. 13 verantwoordingsnota). De Rijselsestraat is nochtans een gemeenteweg. Vervolgens stellen wij ons ook vragen over de stelling dat het mogelijk zou zijn om 3 aanzienlijk grote wieden op de bouwplaats te stallen. Wij vrezen dat het een en ander hier toch al te eenvoudig wordt voorgesteld. De aanvraag valt niet onder het toepassingsgebied van het gemeentelijk reglement over het ontbreken van parkeerplaatsen bij nieuwbouw of verbouwing van 28 november 2019.

g) Goede ruimtelijke ordening:

De aanvraag wordt getoetst aan de beoordelingsgronden van artikel 4.3.1. §2 van de VCRO.

De aanvraag is niet verenigbaar met de bestaande toestand en de gewenste ruimtelijke ontwikkelingen van de omgeving.

Ten eerste is het aangevraagde niet functioneel inpasbaar in de omgeving. Zoals hierna nog uitgebreider zal blijken, veroorzaakt de windturbine immers heel wat geluids- en slagschaduwhinder. Bij heel veel woon- en bedrijfsobjecten worden de sectorale milieuvorwaarden inzake slagschaduw gewoonweg niet gehaald. Zelfs als het zo zou zijn dat de sectorale milieuvorwaarden inzake geluid en slagschaduw met aanzienlijke milderende maatregelen nipt gehaald zouden worden (wat helemaal niet vaststaat, infra), staat vast dat de omgeving onderhevig zal zijn aan heel wat hinder. In de onmiddellijke omgeving zijn nochtans heel wat andere functies aanwezig:

- Afstand tot wooncluster (wijk) = 405 m
- Afstand tot Molendreef 2(A) = landbouw = 460 m
- Afstand tot Molendreef 11 = zonevreemd = 920 m
- Afstand tot Molendreef 15 = landbouw = 280 m
- Afstand tot Molendreef 17 = zonevreemd = 275 m
- Afstand tot Rijselsestraat 41 = landbouw = 0 m
- Afstand tot Rijselsestraat 43 = landbouw = 620 m
- Afstand tot Rijselsestraat 45 = landbouw = 785 m
- Afstand tot Rijselsestraat 140 = landbouw = 765 m
- Afstand tot Zeedijkweg 25 = zonevreemd = 955 m
- Afstand tot Zeedijkweg 41 = zonevreemd = 855 m
- Afstand tot Zeedijkweg 43 = zonevreemd = 775 m
- Afstand tot Zeedijkweg 45 = zonevreemd = 875 m

De dichtstbijzijnde woonkern ligt dus op zo'n 400-tal m van de inplantingslocatie. Deze woningen zullen heel wat hinder ondervinden ten gevolge van de windturbine. In de nabije omgeving liggen ook tal van landbouwwoningen en -gebouwen. Deze woon en landbouwfuncties zullen evident verstoord worden. Het is dan ook duidelijk dat de windturbine functioneel niet in deze omgeving past.

Wat betreft de ruimtelijke draagkracht moet eveneens nog in ruimere zin vastgesteld worden dat de windturbine zich situeert in een belangrijk stuk open ruimte, te midden 4 woonkernen. Aan de westzijde wordt de windturbine begrensd door de 2 kernen van Zedelgem, aan de noordzijde door de kern van Loppem en aan de oostzijde door de kern van Oostkamp. In het licht van het ontbreken van noemenswaardige andere hoogte-elementen in deze kerndriehoek, kan er dus niet gesproken worden van een natuurlijke inplantingsplaats. De windturbine overschrijdt de ruimtelijke draagkracht van het gebied en hypothekeert de huidige woon- en landbouwfuncties. Nogmaals, de dichtstbijzijnde woonkern ligt op zo'n 400-tal m van de inplantingslocatie. De openheid van het landschap ten aanzien van die kern zou verloren gaan. Het overschrijden van de ruimtelijke draagkracht blijkt overigens ook uit het grote aantal bezwaren, waarin er zeer vaak – en zeer begrijpelijk – op wordt gewezen dat er al een grote ruimtelijke druk ligt op de kern Loppem: er is een aanwezigheid van 2 snelwegen (noordelijk en oostelijk), een spoorweg (westelijk). Ter hoogte van het kruispunt van die 2 snelwegen staan al 4 windturbines die een aanzienlijke impact hebben op deze kern. De enige richting waar er dus nog enige openheid is, is de zuidelijke richting. Het inplanten van een mastodont van een windturbine op die plaats zal de verdrukking van deze kern totaal maken. Daar komt nog bij dat onze gemeente verneemt dat er opnieuw 2 windturbines voor Elicio zijn aangevraagd (de aanvraag hiervoor werd eerder ingetrokken – OMV 2024090795). De inplantingslocaties van deze 2 windturbines bevinden zich ten westen en ten zuidwesten van de inplantingslocatie van de aangevraagde windturbine (en dus eveneens in die zuidelijke open ruimte). De aanvraag houdt hier overigens geen rekening mee, terwijl dit wel aangewezen is.

Ten tweede past de schaal van de windturbine niet binnen het bestaande open landschap. Anders dan hoe de aanvrager het stelt, zijn de bewoners niet vertrouwd met dergelijke windturbines langsheen de A17. De aangevraagde windturbine is immers van een veel grotere omvang/schaal dan de bestaande windturbines aan het klaverblad. De aangevraagde windturbine voorziet namelijk in een maximale rotordiameter van 175 m en een maximale tiphoogte van 238 m. Dit is totaal niet vergelijkbaar met de (trouwens veel verder gelegen) bestaande windturbines aan het klaverblad. Als we bijvoorbeeld de ashoogtes vergelijken: de ashoogte van de aangevraagde windturbine zal op ongeveer 150 m (zijnde 238 m – ½ 175 m) komen, terwijl de bestaande windturbines aan het klaverblad een ashoogte tussen de 85 m en de 94 m hebben.

De aangevraagde windturbine is dus van een veel grotere schaal, die niet past binnen het bestaande open landschap. De onmiddellijke omgeving van de inplantingslocatie wordt namelijk gekenmerkt door akker- en weilanden en occasionele lage bebouwing in de vorm van landbouwgebouwen en woonhuizen. Het landschap wordt dus als open ervaren en bevat geen constructies van grote schaal. De bestaande windturbines aan het klaverblad bevinden zich op een afstand van maar liefst 1,3 km van de aangevraagde windturbine. Het is dus ook helemaal niet zo dat de windturbine het beeld van het energielandschap verder zal versterken. In de onmiddellijke omgeving zijn immers helemaal geen windturbines aanwezig.

Aldus is de visueel-vormelijke impact onaanvaardbaar. Zoals hierboven reeds benadrukt, is de schaal van de windturbine immers enorm. Op heden wordt de omgeving van de inplantingslocatie gekenmerkt door open ruimte met beperkte bebouwing. De windturbine zal dus heel zichtbaar zijn. Dit blijkt ook uit de visualisaties (zie fotostandpunten 1, 2, 3, 4, 5, 6, 10B, 11, 12). Die visualisaties zijn overigens al door de aanvrager zo positief mogelijk voorgesteld, waarbij heel wat relevante plaatsen zelfs niet zijn opgenomen (zie verder). Het is dus helemaal niet zo dat de windturbine slechts beperkt ingrijpt op de bestaande beleving van de omgeving en dat er geen ingrijpende effecten verwacht worden op het beeld en de beleving van het landschap.

De inplanting van de windturbine met een enorme omvang in een quasi-onaangeroerd landschap heeft wel degelijk ingrijpende effecten op het landschap. De visualisaties doen niet anders oordelen, in tegendeel. Het naaldvormige karakter van een windturbine vanop grote afstand bekeken verhindert niet dat een

dergelijke constructie – zeker wanneer het een turbine van het grotere type betreft – bekeken vanop maaiveldniveau abrupt contrasteert met het landschap. Doordat de windturbine niet aansluit bij vergelijkbare hoogte-elementen die een nivellerend effect kunnen hebben, contrasteert de turbine te scherp met het omringende landschap. Daar komt uiteraard nog bij dat het “naaldvormig karakter” van de windturbine, zoals de aanvrager dit noemt, een eufemisme is die de bewegende wieken van de windturbine volstrekt negeert.

De aanvrager stelt dat de windturbine kan worden gekoppeld aan reeds aanwezig verticale elementen zoals verlichtingspalen, bomen of bewoning. Deze elementen zijn echter niet van die aard dat een windturbine van 238 m hier aansluiting bij kan vinden. Er kan ook geen sprake zijn van bundeling met de A17 aangezien de vormgeving van een (horizontale) autosnelweg anders is dan een (verticale) windturbine. Het is overigens ook zeker niet zo dat de windturbine de lijninfrastructuur (A17) verder zal accentueren. Het hoogteverschil is immers dermate dat er eerder een aandachtspunt wordt gecreëerd in plaats van een opgaan in de lijninfrastructuur.

Daarenboven zijn de visualisaties niet representatief. Bij fotostandpunt 7 staat de maïs (bewust?) heel hoog, wat niet gedurende het ganse jaar zo zal zijn. Bij fotostandpunt 9 is de lucht bewolkt. De windturbine zal meer opvallen bij blauwe lucht. Fotostandpunt 10A is (bewust?) van achter een boom genomen. Wanneer men 1 m naar rechts opschuift, wordt de windturbine volledig zichtbaar. Trouwens, er is slechts één beeld vanuit de wijk De Toekomst. Zo is er geen beeld vanuit bijvoorbeeld de Klaprozenlaan. Het aantal fotostandpunten vanuit de woonkern van Loppem is te beperkt. De oostzijde van de woonkern werd helemaal niet in beeld gebracht. Kortom, vanuit sommige locaties zijn er gewoonweg geen visualisaties. Zo zijn er bijvoorbeeld ook geen fotostandpunten in het zuidoosten en in het westen van de inplantingslocatie. Ook de impact op vele erfgoedelementen werd niet of niet correct in beeld gebracht, zoals hierna nog zal blijken bij de bespreking van de cultuurhistorische aspecten.

Er is sprake van een open landschap rondom de windturbine. Dat leidt ertoe dat er een bijzondere verantwoording nodig is om een windturbine met een maximale tiphoogte van 238m in te plannen. Het agrarisch gebied waarin de windturbine zou komen te liggen, bevat geen enkel ander landschapselement dat vergelijkbaar is qua hoogte. Het agrarische gebied van de onmiddellijke omgeving wordt gekenmerkt door akker- en weilanden en occasionele lage bebouwing in de vorm van landbouwgebouwen en woonhuizen. De inplanting van een windturbine met een maximale tiphoogte van 238 m past dan ook niet in de relevante omgeving.

Ten vierde is de impact op de cultuurhistorische aspecten onaanvaardbaar. In de omgeving zijn immers zeer veel erfgoedelementen gelegen. Zo is de windturbine duidelijk zichtbaar vanuit het landschap van het Kasteel van Loppem en het Hof van Breda (fotostandpunt 6). De windturbine is ook duidelijk aanwezig in het visuele landschap van het landschappelijk geheel Kasteel Nieuwburg en De Breidels (fotostandpunt 2).

De wieken en de mast zullen vanaf de hoeve van het beschermd monument Hoeve en herberg De Swarten Hoop zichtbaar zijn. Vanuit het beschermde erfgoed in de dorpskern van Loppem (waaronder het beschermd stads- en dorpsgezicht Dorpskom Loppem, en de beschermde monumenten Hoeve Hof van Steelant, Spiegelvijver ijskelder en grottencomplex in kasteeldomein ter Mote, Pastorie Sint- Martinusparochie, Parochiekerk Sint-Martinus) zal de windturbine zichtbaar zijn (bv. fotostandpunt 10A en 10B).

De impact op het beschermd landschap van het Kasteeldomein van Loppem, het beschermd monument Hoeve Evershof, het beschermd monument Hoeve Het Klokhof (onderdeel van het beschermd dorpsgezicht Hoeve het Klokhof en omgeving) en de beschermde monumenten Duitse bunker munitiedepot en Duitse bunker pionierpark werd niet in beeld gebracht. Hoewel er zich ten noorden van fotostandpunt 6 heel wat beschermd erfgoed bevindt, situeert er zich daar geen enkel fotostandpunt. Ten westen van de inplantingslocatie situeert er zich ook geen enkel fotostandpunt. De Hoeve Het Klokhof werd evenwel expliciet beschermd als monument én landschap omdat deze tot op de dag van vandaag niet werd verstoord door de moderne landbouwtechnieken. Uiteraard staat een technologisch geavanceerde windturbine van 238 m hoog daar diametraal tegenover.

Ook de impact op het vlakbijgelegen bouwkundig erfgoed Hoeve Hof Schominkel werd niet in beeld

gebracht. Dit bouwkundig erfgoed bevindt zich nochtans pal naast de inplantingslocatie. De lokalisatienota verwijst hiervoor naar fotostandpunt 5. Dit fotostandpunt brengt echter niet Hoeve Hof Schominkel in beeld, maar “bevindt zich het meest dichtbij deze hoeve”. Het zicht vanuit het westen op deze hoeve zal onbetwist geïmpacteerd worden door een constructie van dergelijke hoogte.

Volgens de aanvrager zal de windturbine aanwezig zijn in het landschapsbeeld voor de Hoeve behorend tot het kasteel Nieuwburg, maar zal dit als minder storend ervaren worden omdat de A17 de windturbine van de hoeve scheidt. Dit is weinig ernstig, omdat het landschappelijke voorkomen van een horizontale snelweg uiteraard een totaal ander gegeven is dan een 238 m hoge verticale, hoogtechnologische constructie.

De windturbine zal daarnaast zichtbaar zijn vanuit de tuin van het Molenaarshuis Oud Molenhof (fotostandpunt 1). De erfgoedwaarde zou volgens de aanvrager reeds verstoord zijn door de aanpalende A17. Echter, ook hier geldt dat een windturbine van 238 m hoog niet te vergelijken is met een horizontaal element zoals een autosnelweg. Ook in het zicht voor de Herberg en hoeve De Lange Hage is de windturbine zichtbaar. Dat er op macroschaal reeds windturbines zichtbaar zijn, doet gaan afbreuk aan de vaststelling dat er een impact op micro- en mesoschaal is.

Daarenboven wordt de impact op de cultuurhistorische aspecten onterecht geminimaliseerd onder verwijzing naar buffering door begroeiing en bebouwing. De aanvrager stelt dat de begroeiingen een visuele buffer zullen vormen om vervolgens te oordelen dat er voldoende afstand is tussen de inplantingslocatie en de erfgoedwaarden en dat er om die reden geen negatieve effecten worden verwacht. Een verticaal element zoals een windturbines zal wel degelijk een visuele impact hebben op deze erfgoedwaarden. Een horizontaal element zoals perceelsrandbegroeiing of bebouwing kan in die zin geen buffer vormen ten aanzien van een verticaal element dat 238 m verticaal uitsteekt en zelfs niet heel ver verwijderd is van deze erfgoedwaarden. Bovendien is uiteraard niet alle perceelsrandbegroeiing wintergroen. De aanvrager gaat ervan uit dat een windturbinemast een zeer slanke constructie is die in het landschap als eerder naaldvormig wordt ervaren en daardoor slechts beperkt zou ingrijpen op de beleving van de omgeving. De impact van het draaien van de windturbinebladen, wat evident de grootste impact heeft, werd daarbij straal genegeerd. Aldus blijkt dat de impact van de windturbines slechts werd beoordeeld op basis van de mast, waarbij de turbinebladen al helemaal niet in rekening werden gebracht. Bovendien is het evident niet zo dat elk van de (talloze) erfgoedelementen zou afgeschermd zijn met begroeiing en/of bebouwing.

Op andere plaatsen in het aanvraagdossier moet de aanvrager trouwens ook erkennen dat er wel degelijk een impact zal zijn op de (door hem geïdentificeerde) erfgoed- en landschapselementen, zij het dat hij dit wel (ten onrechte) minimaliseert door te spreken over een beperkte impact. Bijvoorbeeld:

- “De windturbine is strategisch gepositioneerd nabij de autosnelweginfrastructuur van de A17. In de directe omgeving van de A17, namelijk ter hoogte van het op- en afritten complex zijn al meerdere turbines aanwezig, en verderop bij het industrieterrein De Arend staat eveneens een bestaande windturbine. Hierdoor zal de geplande turbine geen nieuw beeld vormen in de waardevolle landschappen rondom het projectgebied.” (lokalisatienota p. 94)

- “De turbine valt niet binnen het erfgoed, maar zal impact hebben op de context rond het erfgoed. Anderzijds is het landschappelijk erfgoed vrij uitgestrekt en is het enkel ten westen van de zone dat de turbine wordt waargenomen.” (lokalisatienota p. 94)

- “Op visualisatie 3 wordt het beeld vanuit het zuiden in kaart gebracht, waarop te zien is dat de turbine enerzijds in beeld komt binnen het open landschap, maar anderzijds de openheid behouden blijft. Dit doordat het een zeer slanke constructie is. Bovendien verschijnen op deze afstand (ca. 1 km) ook de turbines (achter de bomen) rond de verkeersknoop in de achtergrond.” (lokalisatienota p. 95)

- “Het huidige beeld van het landbouwlandschap zal op mesoschaal in beperkte mate wijzigen. Op microschaal zal de aanwezigheid van de windturbine zal dus een zekere impact hebben voor de bewoners van de omstaande woningen en de woningen ten zuiden van de dorpskern Loppem. Echter is het een open en slanke constructie waardoor de vaak aanwezige openheid van het landschap behouden blijft.” (lokalisatienota p. 95)

- “De beschermde cultuurhistorische landschappen, monumenten en dorpsgezichten bevinden zich op een redelijke afstand van de windturbine, waardoor er geen grote effecten te verwachten zijn. Het zicht op de

windturbine wordt vaak gebufferd door opgaande begroeiing en/ of bebouwing. Daarnaast zijn er reeds al turbines aanwezig in de omgeving van het erfgoed, waardoor de aanwezigheid van een turbine in de omgeving niet als nieuw wordt ervaren. Hierdoor kan de komst van de nieuwe windturbine worden gerelativeerd.” (lokalisatienota p. 98)

- “De visuele impact op het overige geïnventariseerd bouwkundig erfgoed is beperkter, aangezien er zowel opgaande perceelsbegroeiing, als bosjes, als bebouwing aanwezig is die zorgen voor een bufferend effect. De perceelsrandbegroeiing, die ooit een belangrijk landschappelijk element was, is echter wel in veel mindere mate aanwezig. Desondanks bieden de overblijfselen van deze begroeiingen in zekere mate een visuele buffer voor de hoeves tegen de windturbine. Daarnaast is de snelweg A17 voor heel wat van het erfgoed zichtbaar, waaraan de windturbine gelinkt kan worden.” (lokalisatienota p. 103)

Vervolgens werden tijdens het openbaar onderzoek bezwaren met stukken ingediend die aantonen dat er ter hoogte van de bouwplaats grafvelden aanwezig zouden zijn. Dit blijkt niet uit het dossier. De aanvrager gaat er ook van uit dat hij geen archeologienota diende op te maken. Niettemin is dit vanuit cultuurhistorisch aspect relevant. Ook hier weer moet worden besloten dat de aanvrager een ruimer onderzoek moet doen naar de inplantingslocatie, wat bij voorkeur met een project-MER gebeurt.

Dat omzendbrief OMG/2024/1 stelt dat er bij de beoordeling van de impact van windturbines op het landschap in beginsel wordt uitgegaan van een positieve benadering tegen de achtergrond van de noodzakelijke energietransitie en de beleidsdoelstellingen inzake hernieuwbare energie, doet hier geen afbreuk aan. De goede ruimtelijke ordening, waaronder de cultuurhistorische aspecten, moet nog steeds beoordeeld worden.

Tot slot is de geluids- en/of slagschaduw hinder onaanvaardbaar. Los van de milieuhygiënische toetsing, moet de mogelijke hinder ook in het kader van de goede ruimtelijke ordening beoordeeld worden.

Uit de bespreking van de milieuaspecten (zie infra in het huidig advies) blijkt dat er slechts nipt aan de sectorale milieuvorwaarden voldaan wordt. Bovendien worden er geen garanties geboden dat de voorgestelde milderende maatregelen technisch mogelijk zijn. Ook de milderende maatregelen die tegen de visuele hinder van de slagschaduw worden voorgesteld bieden weinig garanties en daarbij is het ook niet echt duidelijk welke maatregelen men nu concreet zal nemen. Zo dient de windturbine voorzien te worden van een stilstandregeling waarin passagetijden worden geprogrammeerd. De stilstandregeling treedt dan in werking wanneer aan 3 voorwaarden voldaan is:

- De turbine is in bedrijf;
- De zon schijnt;
- Het tijdstip is binnen het kalender van slagschaduwpassage gelegen.

Het is echter onduidelijk hoe die kalender van slagschaduwpassage er concreet uit zal zien. Het is evenwel duidelijk, zo blijkt uit de resultaten van de berekeningen voor slagschaduw hinder (tabel 1-8 van het slagschaduwrapport), dat er veel overschrijdingen van de sectorale milieuvorwaarden inzake slagschaduw zijn.

Dat er veel maatregelen nodig zullen zijn, blijkt alvast uit de aanvraag. In het kader van de goede ruimtelijke ordening is dat alvast opnieuw een duidelijk teken dat de aanvraag op die plaats niet thuishoort.

De vraag blijft overigens onbeantwoord hoeveel groene energie er daadwerkelijk geproduceerd zal kunnen worden, door alle maatregelen die men zal moeten nemen (gereduceerd geluidsvermogen en stilstand). Als men afwijkt van de gewestplanbestemming om in het agrarisch gebied een zeer aanzienlijke windturbine in te planten, dan is het uiteraard relevant te weten of die grote impact wel in verhouding staat tot de hoeveelheid groene energie die dat daadwerkelijk zal opleveren. Het is immers net deze productie van groene energie die de verantwoording vormt voor het toepassen van de afwijkingsbepaling. Als dan zou blijken dat de meerwaarde van dergelijke kolossale constructies al te zeer beperkt wordt door de omgeving waar deze in worden voorgesteld en de daardoor noodzakelijke maatregelen, dan is dat evenzeer een aspect van functionele inpasbaarheid. Het aanvraagdossier verduidelijkt dit echter niet: men kan een windturbine plaatsen met kleinere afmetingen, met minder vermogen én men zal deze in ieder geval ook moeten beperken in gebruik. Wat de werkelijke verwachte opbrengst zal zijn, kan dan ook niet worden bepaald.

Hoe dan ook, het is niet omdat er met de milderende maatregelen zogenaamd (nipt) aan de sectorale milieuvorwaarden voldaan zou zijn, dat er geen sprake is van onaanvaardbare hinder in het kader van de beoordeling van de goede ruimtelijke ordening. Die milieuvorwaarden uit VLAREM II gelden voor heel Vlaanderen waardoor er evident steeds ook nog een verdere, concrete beoordeling van de hinder nodig is, zowel vanuit milieuhygiënisch oogpunt als vanuit de toets aan de goede ruimtelijke ordening. De aanvrager verliest dit blijkbaar uit het oog, want hij verwijst bij de hinderaspecten, gezondheid en veiligheid in het kader van de beoordeling van de goede ruimtelijke ordening louter naar de vaststelling dat “mits toepassen van de voorziene milderende maatregelen aan alle normen wordt voldaan”. Hierboven mocht blijken dat deze omgeving de inplanting van een dergelijke inrichting niet verdraagt.

h) Milieuaspecten

Bodem

Het dossier bevat onvoldoende informatie over de impact op de bodem. Er wordt hier immers in agrarisch gebied gewerkt. De werffase zal aanzienlijk zijn, waarbij men onder meer spreekt van het tijdelijk stallen van 3 grote wieden om de mobiliteitsimpact te reduceren.

Over de impact van dit alles (en van de permanente en tijdelijke werfwegen), leest men echter niets in het addendum E2 effecten op de bodem.

Vervolgens spreekt men over een “mogelijke” bemaling die ook negatieve effecten zou kunnen hebben.

Echter wordt hier geen duidelijkheid over geschept. Het is niet duidelijk of er wel of niet een bemaling zal gebeuren, noch welke milieueffecten daarvan uit kunnen gaan. Dit kan niet worden aanvaard.

Evenmin wordt verduidelijkt hoe men de impact op het agrarisch gebruik van de bodem zo beperkt mogelijk zal houden, bijvoorbeeld ter hoogte van de werfweg.

Veiligheid

De veiligheidsstudie werd uitgevoerd zonder zekerheid te hebben over waar in de windturbine de transformator geplaatst wordt. De aanvrager geeft zelf aan dat de transformator zich ofwel bovenaan in de gondel bevindt, ofwel onderaan in de mast (bv. p. 20 lokalisatienota). Waar de transformator komt, heeft allicht een invloed op de veiligheidsrisico's. Er werd een zwaartepunt bij mastbreuk bepaald zonder te weten of de transformator in de gondel komt of niet.

Wij stellen ons hier ernstige vragen over.

Daarenboven bevinden er zich heel wat woningen (met tuinen) binnen de effectafstand (zie figuur II.2 van de veiligheidsstudie). Hier werd niet op ingegaan.

Het feit dat deze windturbine zo dicht bij de bestaande hoeve te Rijsestraat 41 wordt aangevraagd, doet eveneens ernstige vragen rijzen. De eigenaars van de hoeve hebben overigens een uitgebreid bezwaar ingediend.

Geluid

In de geluidsstudie werd geen ontwikkelingsscenario uitgewerkt omdat er in de omgeving geen andere windturbines meer gepland of in aanvraag waren. Evenwel heeft de gemeente intussen vernomen dat er opnieuw 2 windturbines voor Elicio zijn aangevraagd (de vergunningsprocedure hiervoor werd eerder stopgezet- OMV 2024090795). De inplantingslocaties van deze 2 windturbines bevinden zich ten westen en ten zuidwesten van de inplantingslocatie van de aangevraagde windturbine, op respectievelijk 1,6 en 2,4 km van die inplantingslocatie.

De geluidsstudie heeft bovendien geen gebruik gemaakt van geluidsmetingen. Het is dus onzeker of het achtergrondgeluid hoger is dan de sectorale milieuvorwaarden inzake geluid of niet. Wanneer dit het geval zou zijn, en als het achtergrondgeluid als limiet wordt gebruikt, moet dat de afstand tussen de windturbine en de dichtstbijzijnde woning minstens 3 keer de rotordiameter bedragen (artikel 5.20.6.4.2, laatste lid van VLAREM II). In het voorliggende geval zou dat 525 m (= 3 x 175 m) zijn.

Het is te kort door de bocht om te stellen dat in de voorliggende geluidsstudie aan de strengste waarden voldaan wordt doordat er geen gebruik gemaakt wordt van geluidsmetingen. Het mag dan wel zo zijn dat er aan een lager geluidsniveau dan bij het achtergrondgeluid voldaan moet zijn, daarnaast is er nog de afstandsbepanking die eveneens een rol speelt om te bepalen welke situatie het strengste is. Het volgende doet zich voor:

- Vastgelegd maximum geluidsniveau, maar geen afstandsbeperking;
- OF
- Maximum geluidsniveau afhankelijk van het achtergrondgeluid, maar wel een afstandsbeperking.

Wanneer uit geluidsmetingen zou blijken dat het achtergrondgeluid hoger is dan de sectorale milieuvorwaarden inzake geluid (wat plausibel is gelet op de naastgelegen autosnelweg) en men gebruikt dit als norm, dan moet de afstand tot de woningen minstens 525 m bedragen. Dit is een groot verschil met de huidige situatie waarin de dichtstbijzijnde woning (beoordelingspunt B) op slechts 225 m gelegen is. De stelling van de aanvrager dat er aan de strengste norm (lees: de meest voordelige situatie voor de omgeving) zou zijn voldaan, is in dat licht dan ook zeer betwistbaar.

Daarenboven worden de sectorale milieuvorwaarden inzake geluid slechts nipt gehaald (waarbij er bij avond/nacht zelfs een milderende maatregel nodig is), terwijl het windturbinetype nog niet gekend is. Om die reden werkt men dan met het standaardspectrum van Søndergaard (Noise and Low Frequency Noise in Windturbines Inter-Noise 2014). Dit spectrum vormt een gemiddelde waarde op basis van 213 meetrapporten van verschillende turbinetypes. Dit spectrum wordt herschaald tot 107,5 dB(A). Wat als het uiteindelijk gekozen windturbinetype boven het gehanteerde gemiddelde ligt? De sectorale milieuvorwaarden worden op basis van het gehanteerde gemiddelde maar net gehaald, zodat het uiteindelijk gekozen windturbinetype kan betekenen dat deze sectorale milieuvorwaarden uiteindelijk nog moeilijker gehaald worden (of dat het landschap ernstig wordt aangetast door een windturbine die volstrekt onvoldoende opbrengst kan leveren).

Vervolgens willen wij toch wel opmerken dat er van windturbines een laagfrequent geluid uitgaat, dat verder draagt, wat de aanvrager ook zelf erkent (lokalisatie-nota p. 58):

“Wel is het laagfrequent geluid van windturbines hoorbaar op de afstand die typisch is voor moderne windturbines en woningen (doorgaans vanaf 400 meter), maar de niveaus overstijgen niet de niveaus afkomstig van bijvoorbeeld wegverkeer of luchtvaart.

Het relatief aandeel laagfrequent geluid (50 – 250 Hz) in de totale geluidsproductie is bij de nieuwste, grotere windturbines hoger dan bij oudere types windturbines (bron (H. Moller and C. S. Pedersen, Low-frequency noise from large windturbines (2010)). Deze frequenties worden ook meegenomen in de berekeningen en bij de beoordeling volgens de VLAREM II-wetgeving.

Er is wetenschappelijke consensus om het geluid van windturbines te beoordelen als een dB(A)-waarde. De A-weging is immers bedoeld om geluid met lage tot matige luidheid te beschrijven. De geluidsniveaus die optreden nabij woningen ten gevolge van windturbines voldoen hieraan.

Specifiek voor laagfrequent of infrason geluid zijn er geen normen vastgesteld waardoor een specifieke beoordeling niet mogelijk is. Zoals hierboven beschreven en aangetoond, wordt de impact van laagfrequent of infrason geluid echter als niet significant beschouwd.”

Men erkent dus dat dit – net zeer storende – geluid niet verder wordt onderzocht. Dit wordt inderdaad niet mee gewogen in een dB(A)-meting, wat toch mag verbazen nu er specifieke normen zijn uitgevaardigd voor windturbines en men kennelijk enkel de dB(A) in rekening brengt. Nochtans is wel bekend dat, bij de omrekening van dB(A) metingen naar dB(C)-waarden, men doorgaans 15 dB hoger uitkomt voor de overeenkomstige dB(C)-meting.

De daadwerkelijke hinder die uit zal gaan van deze windturbine wordt door de aanvrager aldus op meerdere wijzen onderschat, minstens geminimaliseerd.

Hinder

De aanvraag laat onaantoonbare hinder toe. Minstens verantwoordt zij niet afdoende waarom het risico op

dergelijke hinder zich niet zou manifesteren. Deze hinder situeert zich op auditief en op visueel vlak.

De geluidstudie indiceert dat er nipt aan de sectorale milieuvorwaarden inzake geluid voor de dag- en voor de avond/nachtperiode zal kunnen worden voldaan. Voor de avond/nachtperiode is hiertoe evenwel een gereduceerd geluidsvermogen van 102,5 dB(A) vereist. Er zijn veel kritische receptoren.

Bovendien is het uiteraard niet zo dat het (nipt) halen van de normen ook betekent dat de windturbine op die plaats aanvaardbaar is. In de omgeving moeten omwonenden al geluiden verdragen, onder meer van de spoorweg en de autosnelweg. Daarnaast komt dan nog eens het voortdurende geluid dat uitgaat van de windturbine.

Hetzelfde gaat op voor de hinder veroorzaakt door slagschaduw. VLAREM II legt hier een norm op voor woningen van maximaal 8 uur blootstelling aan slagschaduw per jaar, met een dagmaximum van 30 minuten. De resultaten van de uitgevoerde simulatie tonen echter aan dat er wel heel wat woonobjecten getroffen zullen worden. Voor bijna de helft van alle geanalyseerde woonobjecten worden er zeer duidelijke overschrijdingen van de sectorale milieuvorwaarden vastgesteld. Bij ruim de helft daarvan worden zowel de dag- als de jaarnorm overschreden. Opvallend vaak gaat het daarbij zelfs om zeer grote overschrijdingen, tot wel 30 uur op jaarbasis in plaats van het maximum van 8 uur en tot wel 1,5 uur op dagbasis in plaats van het maximum van 30 minuten. Het is onduidelijk hoe de stilstandregeling concreet zal worden toegepast en of deze in werkelijkheid haalbaar zal zijn. Minstens rijst ten eerste de vraag of een inplanting van een constructie van een dergelijke omvang nog te verantwoorden is als dermate veel beperkingen noodzakelijk zijn (zie hoger).

Voor de naastgelegen hoeve (woonobject S-382) wordt er voor het dagmaximum met jaargemiddeldes gewerkt om het vastgestelde resultaat te nuanceren. Echter, de VLAREM II-normen inzake slagschaduw voorzien niet de mogelijkheid om met jaargemiddeldes te werken. Artikel 5.20.6.23 van VLAREM II spreekt van 'effectieve slagschaduw'. Dit wordt overeenkomstig artikel 1.1.2 van VLAREM II gedefinieerd als: "het aantal uur slagschaduw dat effectief ter hoogte van een relevant slagschaduwgevoelig object opgetreden is, bepaald op basis van metingen of bepaald uit het logboek van de turbines". Het is dus niet toegelaten om met jaargemiddeldes te werken in een poging om de slagschaduwhinder minder erg voor te stellen. Voor het jaarmaximum van dit woonobject wordt er verwezen naar de aanwezige bomen en de relatief lage zonnestand om te concluderen dat de jaarlijkse slagschaduwhinder aanzienlijk lager zal zijn dan berekend. Dit is echter onvoldoende onderbouwd/ondersteund en uit de fotoreportage blijkt dat er helemaal geen bomen aanwezig zijn tussen de inplantingslocatie en het woonobject S-382 (fotostandpunt 2).

Daar komt nog bij dat de eigenaars van de naastgelegen hoeve een uitgebreid bezwaar hebben ingediend. De windturbine is absoluut niet te verantwoorden vlakbij een hoevewoning.

Daarnaast zijn er woonobjecten met nog grotere overschrijdingen van het jaar- en dagmaximum.

Wat betreft de bedrijfsobjecten wordt er gesteld dat er in het weekend geen bezetting is en delen van de slagschaduwhinder buiten de openingstijden vallen. Dit is nogal hypothetisch. Daarbij wordt er het voorbeeld gegeven van bedrijfsobject S-B-001. Dit is echter maar 1 van de 5 bedrijfsobjecten die onderhevig zijn aan een overschrijding van de slagschaduwnormen.

In het algemeen moet vastgesteld worden dat de exploitant al deze elementen (en dan vooral slagschaduw en geluid) nogal stiefmoederlijk behandelt en er nogal eenvoudig van uit gaat dat het wel in orde zal komen. Dat is echter niet de bedoeling van een omgevingsvergunningsprocedure: een vergunning kan maar worden verleend indien er op vandaag zekerheid bestaat dat de exploitatie zal kunnen plaatsvinden zonder onaanvaardbare hinder én zonder overschrijding van de algemene en sectorale milieuvorwaarden. Het ingediende dossier laat niet toe daartoe te besluiten.

In bovenstaand geval is dan nog geen rekening gehouden met mogelijke cumulatieve hinder ten gevolge van de 2 nieuwe windturbines van Elicio die zouden aangevraagd zijn.

Er kan worden gesteld dat de aangevraagde exploitatie onaanvaardbare hinder voor het milieu zal veroorzaken.

i) Geen concrete aanvraag van een specifieke windturbine

Hoger mocht al blijken dat de aanvraag kennelijk gebeurt, niet voor een specifieke constructie, maar voor

een windturbine waarvan slechts maximale afmetingen zijn bepaald.

Het is echter niet mogelijk om stedenbouwkundige handelingen aan te vragen zonder concrete afmetingen. De toepasselijke normenboeken vereisen concrete afmetingen op de plannen, wat uiteraard niet kan zonder een concrete aanvraag. Een vergunning voor stedenbouwkundige handelingen is ook uit zijn aard een vergunning voor slechts één constructie, met zeer concrete afmetingen. De enige marge die daar op zit is de toepassing van de figuur van het metsershaar tijdens de uitvoering (artikel 4.2.8 VCRO). Er is geen juridische mogelijkheid om een aanvrager toe te laten zelf vrij de afmetingen van de uiteindelijke constructie te kiezen. Dat is nochtans wel wat de aanvrager vraagt. De vergunning kan dus niet worden verleend.

Zoals hoger al mocht blijken, zorgt deze wijze van aanvragen er ook voor dat men zich op simulaties en veronderstellingen moet beroepen om te verantwoorden dat men de sectorale normen net zou kunnen halen. Dit kan niet worden aanvaard: er moet zekerheid zijn dat de normen zullen kunnen gehaald worden én er moet ook vast staan hoe dit zal gebeuren, alvorens een vergunning kan worden overwogen. Dit heeft dus een impact op de milieubeoordeling, die hierdoor onvoldoende kan gebeuren.

Dit alles betekent ook dat het, bijvoorbeeld inzake hinderaspecten, niet mogelijk is de aanvraag volledig te beoordelen. De windturbine wordt immers zeer dicht bij de hoeve te Rijselestraat 41 ingeplant. De effecten van, bijvoorbeeld, een windturbine die een stuk lager komt, kunnen ongetwijfeld verschillen ten opzichte van een windturbine die de maximaal aangevraagde omvang zou hebben. Het is dan nog maar de vraag wat dan de "worst case" benadering is. Het valt niet uit te sluiten dat dat iets anders is voor objecten die zich verder van de windturbine bevinden dan voor bijvoorbeeld gebouwen die, zoals hier, zich zeer dicht bij de aangevraagde windturbine bevinden.

Ook om deze reden kan geen vergunning worden verleend.

j) Omzendbrief OMG/2024/1:

De omzendbrief 'afwegingskader en randvoorwaarden voor de oprichting van windturbines' voorziet in een drietrapsladder voor de inplanting van grote windturbines:

1. Trap 1: binnen het bestaande ruimtebeslag

Havengebieden, bedrijventerreinen, logistieke knooppunten en ontginningsgebieden bieden een groot potentieel voor de oprichting van grote windturbines.

De inplanting in nog niet gerealiseerde (delen van) bestemmingen in de gebiedscategorie (of subcategorie) 'bedrijvigheid' of 'gemeenschaps- en nutsvoorzieningen, waar momenteel nog geen ruimtebeslag aanwezig is, maar waarbij op korte termijn wel ontwikkeling te verwachten is, kan ook onder deze trap vallen.

2. Trap 2: gebundeld aan grote infrastructuren

- Andere bestaande grote windturbines: uitbreidingslocaties van bestaande parken.

- Havengebieden en (grootschalige) bedrijventerreinen met landschapsbepalende elementen.

- Markant in het landschap voorkomende lijninfrastructuur: 4-vaks gewestwegen of autosnelwegen, af- en oprittencomplexen, kanalen en sluizencomplexen, dubbele spoorlijnen of aansluiting bij hoge infrastructuren zoals 150 KV of 380 KV hoogspanningsleidingen.

3. Trap 3: in open ruimte

In open ruimte geldt het clusteringsprincipe met minimaal 3 windturbines.

De aanvrager verduidelijkt niet of er een geschikte locatie is binnen de eerste trap, noch of dit onderzocht werd.

De aanvrager meent dat de aangevraagde windturbine kan worden gebundeld met de 4 reeds bestaande windturbines aan het klaverblad. Dit moet genuanceerd worden: deze windturbines bevinden zich op minstens 1,3 km van de inplantingslocatie van de aangevraagde windturbine. Van bundeling met andere grote bestaande windturbines is dus geen sprake. De inplantingslocatie is bovendien geen uitbreidingslocatie van bestaande windturbineparken.

De dubbele spoorlijn L66 en het klaverblad waarnaar verwezen wordt, bevinden zich op respectievelijk 1,2 km en 1,5 km. De zogenaamde bundeling hiermee is dan ook te nuanceren.

De inplantingslocatie is gelegen langs de autosnelweg A17. De vraag is evenwel of deze voldoende landschapsbepalend is om te spreken van bundeling met markant in het landschap voorkomende

lijninfrastructuur.

Volgens de omzendbrief staat het principe van energetische optimalisatie centraal. Daarbij moet rekening gehouden worden met het vermogen en de stilstanden. Zoals eerder uiteengezet, wordt er bij avond/nacht een gereduceerd geluidsvermogen opgelegd om de sectorale milieuvorwaarden inzake geluid (nipt) te kunnen halen. Uit het slagschaduwrapport blijkt dan nog eens dat de windturbine vaak zal moeten stilliggen. Voor het woonobject S-404 alleen al is er gedurende 2 uur en 22 minuten per dag slagschaduw. Bijgevolg zal de stilstandregeling vaak in werking moeten treden. Daarnaast zijn er voor nog vele andere objecten overschrijdingen slagschaduw, die opnieuw de stilstandregeling raken. De vraag blijft hoeveel groene energie er daadwerkelijk geproduceerd zal kunnen worden, door alle maatregelen die men zal moeten nemen (gereduceerd geluidsvermogen en stilstand). Dit bewijst trouwens des te meer dat de windturbine niet past in de omgeving.

k) Resultaten openbaar onderzoek:

Er werd een openbaar onderzoek georganiseerd.

Er werden 882 bezwaarschriften ingediend.

De vele bezwaren wijzen er temeer op dat er weinig draagvlak is voor de aangevraagde windturbine.

Volgende bezwaren worden dan ook bijgetreden door het CBS, zoals verder werd uitgewerkt in bovenstaand advies:

- Bezorgdheden inzake veiligheid
- Overmatige hinder (geluid, slagschaduw, visueel) en impact op de leefkwaliteit
- Impact op het landschap, met inbegrip van het onroerend erfgoed
- Overschrijding van de ruimtelijke draagkracht en te zware belasting van de kern Loppem
- Te grote omvang van deze windturbines
- Gebrek aan functionele inpasbaarheid door de vele woningen en landbouwfunctie in de omgeving
- De aanvraag is onvoldoende uitgewerkt (visualisaties, impact op vogels en vleermuizen, landschapsstudie, geen project-MER ...)
- Impact op de natuurwaarden
- De vraag naar het rendement dat nog kan gehaald worden met alle nodige ingrepen die er moeten gebeuren
- Onmogelijkheid om een aanvraag in te dienen met slechts maximale afmetingen en de onzekerheden die dit met zich meebrengt
- Aanwezigheid van grafvelden

Overeenkomstig artikel 29 van het Omgevingsvergunningsbesluit werden de bezwaarschriften/opmerkingen via het uitwisselingsplatform ter beschikking gesteld aan het Gewest en alle andere bevoegde instanties.

Besluit:

Artikel 1.- Betreffende de aanvraag van GRO P0130 BV, Amelia Earhartlaan 2/201 te 9051 Gent, voor de oprichting en IIOA-exploitatie van een windturbine van maximaal 7,5MW op de locatie gelegen aan de Kuipenstraat en de Rijselsestraat te 8210 Zedelgem met als kadastrale omschrijving Zedelgem, Afdeling 2 Loppem, sectie C, nrs. 531E, 553C en 521A (OMV_2024146840) wordt ongunstig advies gegeven voor het uitvoeren van de stedenbouwkundige handelen en het exploiteren van de IIOA.

Artikel 2.- Dit advies wordt overgemaakt aan de Vlaamse Overheid – Departement Omgeving.

Toelichting

/

Sabine Vermeire
Algemeen directeur

Annick Vermeulen
Burgemeester

VOOR EENSLUIDEND VERKLAARD AFSCRIFT



Sabine Vermeire
Algemeen directeur

Annick Vermeulen
Burgemeester